

در دانشگاه علوم پزشکی البرز؛

نخستین بخش

وی.آی.پی افتتاح شد

روزنامه مستقل

دنیای هوادار

www.donyayehavadar.ir

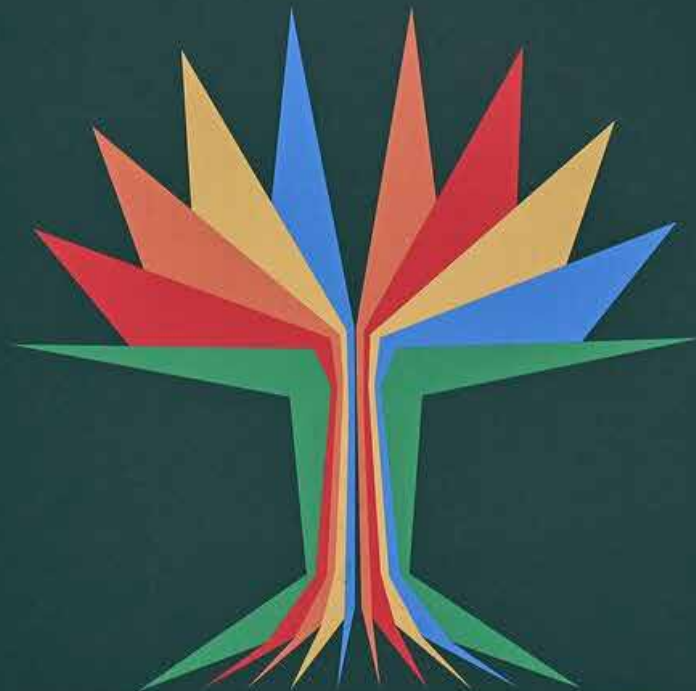
قیمت: ۵۰۰۰ تومان

چهارشنبه ۱۸ تیر ماه ۱۴۰۴

شماره ۱۸۴۸

بریکس پلاس، بخت جدید اقتصادهای تحریمی؛

پایان دلاور؟

کرج در آستانه آخر پروژها؛

آغاز یا پایان؟

جامعه ایران در بزنگاه تغییرات پایدار؛

از بحران به انسجام

BRICS

Brasil 2025

COOPERATING FOR AN INCLUSIVE AND SUSTAINABLE WORLD

مشورت، مذاکره، شجاعت و آزادی

محمد کاظم کرمی

تسلیم و بیعت با حاکمی که لایق نمی دانست آزادی و انسانیت تمام خود را به تصویر کشید. پ ن: امام حسین برخلاف تصویر رایج مثل برادر بزرگ خود اهل صلح و مذاکره و گفتگو بود و این را از یک نگاه گذرا به زندگی او هم می توان دریافت اما وقتی قرار بود تن به ذلت بدهد شجاعانه ایستاد و شمشیر کشید و مظهر آزادی شد.

دوم: برخلاف تصویر رایج بیشتر اهل گفتگو و مذاکره است تا شمشیر کما اینکه وقتی به خیانت و بدعهدی کوفیان پی برد و خود را در مقابل سپاه آنان دید بارها پیشنهاد مذاکره داد و برای حل موضوع هم راه حل ارائه نمود. سوم و آنجا که وقتی خود را در مقابل دو گزینه تسلیم و بیعت یا مرگ دید شجاعانه مرگ سرخ را برگزید و آن حماسه تاریخی را خلق نمود. او با انتخاب شهادت و نه

این تفاوت دیدگاه ها دست به دامن تفاسیر و توجیهات هم می شویم. در این راه اما تصویر ساخته و پرداخته مداحان هم بر همه جا سایه انداخته است. بررسی سیره و تاریخ زندگی این امام و انسان بی نظیر اما به خوبی عیان می کند که: یکم: حسین انسانی اهل شورا و تدبیر است، با نظر بزرگان و یاران، مدینه را به سمت مکه ترک و بعدا با مطالعه و بررسی به سمت کوفه حرکت کرد.

عموما تصویری که از حسین بن علی داریم دلاوری شجاع است که با یاران اندکش در مقابل سپاه بی شمار کوفه حتی آن زمان که می دانست راهی جز مرگ نداشته ایستاد. از این منظر او گفتمانی متفاوت با گفتمان برادر بزرگش امام حسن دارد، حسن بیشتر اهل صلح است و حسین مرد شمشیر، سپس برای توجیه

یاد و خاطر شهدای گرانقدر جنگ تحمیلی ۱۲ روزه رژیم جعلی بویژه «شهید غلامعلی رشید» گرامی باد

سرمقاله

پس از انسجام ملی در جنگ ۱۲ روزه؛

حالا وقت گفت و گو است...

مهدی صالحی

جامعه‌ای زنده است که بتواند نفس بکشد، نقد کند، و از درون خود را اصلاح کند. در جهان امروز، هیچ ملت پایداری بدون گفت‌وگو پایدار نمی‌ماند. و در ایران، این ضرورت اکنون بیش از همیشه احساس می‌شود. در متن گفت‌وگوی اخیر فرهاد بشیری، عضو کمیسیون اصل ۹۰ مجلس، مفاهیمی طرح شده‌اند که اگرچه بارها در فضای رسمی تکرار شده‌اند، اما این بار زیر سایه انسجام کم‌سابقه پس از جنگ ۱۲ روزه، معنایی دوجندان یافته‌اند. او به درستی تأکید می‌کند که نقد منصفانه نه تنها ابزار تخریب نیست، بلکه موتور شکوفایی و امیدبخشی به جامعه است. این نکته‌ای کلیدی‌ست که سال‌هاست در فضای رسمی کشور نادیده گرفته شده یا در لاف‌ها و گزینشی به آن پرداخته‌اند.

فرهاد آوردن فضای گفت‌وگوی ملی، آن‌گونه که این نماینده مجلس می‌گوید، نه یک امتیاز سیاسی که ضرورت بقاست. مردم، برای ماندن، برای اعتماد، برای مشارکت، به فضایی امن برای ابراز نظر و طرح دغدغه‌هایشان نیاز دارند. مهم نیست که این صداها از کدام جناح، طبقه، سن یا گرایش می‌آیند؛ مهم این است که گوش‌ها برای شنیدن و اراده‌ای برای تغییر وجود داشته باشد.

دوره پس از جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل، به‌وضوح نشان داد که جامعه ایرانی، اگر در موقعیتی بحرانی قرار گیرد، توان بالای همبستگی دارد. اما این انسجام بحرانی، اگر به انسجامی ساختاری و مشارکتی بدل نشود، زودگذر خواهد بود. مردمی که در زمان جنگ جانانه ایستادند، در زمان صلح نیز باید امکان فریاد زدن، نقد کردن و دیده شدن داشته باشند.

گفت‌وگوی ملی یعنی احترام به کثرت. یعنی اینکه صدای کارگر خسته از دستمزد، صدای معلم نگران از آینده آموزش، صدای مادر دغدغه‌مند برای آینده فرزندش، یا حتی صدای جوان معترض، نه تهدید امنیت، بلکه بخشی از سرمایه ملی تلقی شود. اگر نقد، با نیت سازندگی بیان شود و فضای بیانش نیز مسموم نباشد، نتیجه‌اش چیزی نیست جز افزایش سرمایه اجتماعی، رضایت عمومی، و اعتماد سیاسی.

فرهاد بشیری در سخنانش همچنین به نقش مسئولان در قدردانی از مردم اشاره کرده است. این هم نکته‌ای کلیدی‌ست. وفاداری مردم به نظام، هرچند تا امروز ادامه یافته، اما هر میزان از سختی و بحران، اگر با بی‌اعتنایی و ناتوانی در پاسخ‌گویی همراه شود، می‌تواند سرمایه‌ای را که طی دهه‌ها اندوخته شده، فرسوده و تهی کند. هیچ کشوری با شعار و تمجید از گذشته اداره نمی‌شود؛ بلکه با بازنگری، گفت‌وگو و بازسازی اعتماد عمومی است که دوام می‌آورد.

در نهایت، این گفت‌وگو نباید محدود به نخبگان یا جلسات بسته باشد. گفت‌وگوی ملی یعنی حضور مردم در فرآیندهای تصمیم‌سازی؛ یعنی صداهایی که شنیده می‌شوند، پیش از آن‌که فریاد شوند. اگر جامعه‌ای بخواهد امید را از حالت انفعالی به وضعیت فعال تبدیل کند، هیچ راهی جز تقویت گفت‌وگو، پذیرش نقد و تجدیدنظر در سازوکارهای بسته باقی نمی‌ماند.

۲ کشته بر اثر برخورد دو هواپیما در آسمان در کانادا

پلیس کانادا اعلام کرد که بر اثر برخورد دو هواپیمای کوچک در آسمان این کشور، دو خلبان کشته شدند. پلیس ملی کانادا اعلام کرد که این حادثه در روز گذشته در آسمان استان مانیتوبا اتفاق افتاد. پلیس سواره نظام سلطنتی کانادا (RCMP) در رسانه ایکس اعلام کرد که این تصادف تقریباً ساعت ۸:۴۵ صبح به وقت محلی در شهرداری روستایی هانوفر، درست در جنوب شهر اشتاینباخ رخ داده است. در این بیانیه افزوده شده است: پلیس اشتاینباخ از برخورد دو هواپیما در آسمان در شهرداری روستایی هانوفر مطلع شد. مرگ دو خلبان در محل حادثه اعلام شد. هیچ مسافری در هواپیما نبود.

دنیای سوادار

چهارشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۴ شمارگان ۱۸۴۸

رویداد

حرف اول

جامعه ایران در بزنگاه تغییرات پایدار؛

از بحران به انسجام

مهرداد تیموری

در میانه خاکستری‌ترین بحران‌های تاریخ معاصر، جامعه ایران بار دیگر نشان داد که ظرفیت شگفت‌انگیزی برای همبستگی در شرایط حاد دارد. جنگ ۱۲ روزه تحمیلی از سوی رژیم صهیونیستی، نه فقط حمله‌ای نظامی که یک شوک اجتماعی تمام‌عیار بود؛ بحرانی که واکنش مردم ایران را به طرز غیرمنتظره‌ای شکل داد. همبستگی مدنی و انسجام اجتماعی‌ای که در پی آن شکل گرفت، یادآور لحظاتی تاریخی شد که جامعه ایران، علی‌رغم زخم‌های ساختاری، در لحظات بحرانی منسجم ظاهر شده است. اما پرسش اساسی همچنان پابرجاست: آیا این انسجام، بنیان تحولی پایدار خواهد بود یا به‌مانند کف روی آب، با فروکش کردن بحران محو می‌شود؟

انسجام اضطراری یا همبستگی ارگانیک؟

نخستین نکته‌ای که در تحلیل پدیده انسجام اخیر باید بدان پرداخت، تمایز میان «انسجام اضطراری» و «همبستگی ارگانیک» است. همان‌طور که دکتر مقصود فراس‌خواه در نشست «انسجام ملی: بیم‌ها و امیدها» اشاره کرد، همبستگی شکل‌گرفته در بحران بیشتر حالت واکنشی دارد تا ساختاری. این نوع انسجام اگرچه در لحظه نجات‌بخش است، اما بدون ریشه‌دواندن در نهادهای مدنی، بازسازی اعتماد عمومی و اصلاحات بنیادین، تاب‌آوری نخواهد داشت.

جامعه‌ای که برای زنده‌ماندن در برابر تهدید خارجی، به‌طور غریزی متحد می‌شود، به‌محض فروکش کردن بحران، بار دیگر در شکاف‌های اجتماعی، سیاسی و نهادی فرو می‌رود؛ مگر آنکه این انسجام از سطح به عمق برده شود.

شکاف اعتماد نهادی همچنان پابرجاست

بهاره آروین با صراحتی درخور، به تضاد ظاهری میان انسجام اجتماعی و واگرایی نهادی اشاره کرد. اگرچه

در روزهای بحرانی اخیر، مردم با هم احساس همدلی بیشتری داشتند و نوعی اعتماد بین‌فردی میان آن‌ها شکل گرفت، اما در سطح نهادها، شکاف‌های قدیمی پابرجاست. بی‌اعتمادی به ساختارهای رسمی، احساس بی‌تفاوتی حاکمیت نسبت به خواسته‌های عمومی، و فاصله گرفتن سیاست‌گذاری از واقعیت اجتماعی، همه و همه یادآور آن‌اند که انسجام مدنی الزاماً به معنای اعتماد نهادی نیست. این دو مقوله را نباید خلط کرد. جامعه ممکن است در مواجهه با خطر، به‌شکل خودجوش متحد شود، اما برای تداوم این اتحاد، به پاسخ روشن، شفاف و واقعی از سوی حکومت نیاز دارد - پاسخی که تاکنون داده نشده یا به قدر کافی اقناع‌کننده نبوده است.

پنجره‌ای تاریخی برای نوسازی حکمرانی

مصطفی زمانی‌ان در سخنان خود از مفهوم «پنجره تاریخی» استفاده کرد - فرصتی نادر برای بازسازی روابط ملت و دولت. بحران، اگرچه پیرانگر است، اما همیشه امکانی برای بازنگری در اصول نیز به‌همراه دارد. جامعه ایران، پس از جنگ ۱۲ روزه، آمادگی ذهنی و روانی بیشتری برای پذیرش تغییرات نشان داده است. این فرصت اگر با اصلاحات اقتصادی، نهادی و اجتماعی همراه شود، می‌تواند سرآغاز مسیری باشد که سال‌ها انتظارش می‌رفت.

زمانیان به درستی از ضرورت عبور از «حکمرانی عرضه‌محور» به سمت «حکمرانی مشارکتی» سخن گفت. حاکمیتی که همچون رستورانی تنها فهرست محدود خود را ارائه می‌دهد، دیر یا زود مشتریانش را از دست خواهد داد. باید به شهروندان، نه تنها به‌عنوان مصرف‌کنندگان تصمیمات، بلکه به‌عنوان شریکان تصمیم‌گیری‌نگریست.

مخاطره ملی‌گرایی احساسی

در حاشیه این انسجام مدنی، موج تازه‌ای از ملی‌گرایی نیز شکل گرفته است. به‌زعم آروین، این پدیده هم‌زمان حاوی پتانسیل امید و خطر است. اگر حس تعلق ملی

به ساختن آینده‌ای مشترک بینجامد، می‌تواند گامی به‌سوی وحدت واقعی باشد؛ اما اگر به انحصارگرایی، مهاجرت‌ستیزی یا خودحق‌پنداری ملی منجر شود، راه را برای فروپاشی انسجام اجتماعی خواهد گشود. باید میان عشق به میهن و طرد دیگری، تمایزی جدی قائل شد.

پیشنهادهای فراستخواه برای تحقق همبستگی پایدار از مسیر «فضای میانی» و «گفت‌وگوی نهادینه» راهی واقع‌گرایانه و عمل‌محور است. نه تغییر از بالا به‌تهنایی ممکن است، نه حرکت از پایین کافی. آن‌چه لازم است، شکاف‌زدایی از میان جامعه و حکومت و گشودن درهای گفت‌وگوی صادقانه است.

همبستگی پایدار نه با شعار ملی، نه با بزرگ رسانه‌ای، بلکه تنها با اصلاحات واقعی، نهادسازی مشارکتی و بازسازی اعتماد عمومی ممکن می‌شود. و این دقیقاً همان چیزی است که اکنون ایران به آن نیاز دارد. نشست «انسجام ملی: بیم‌ها و امیدها» تصویر شفافی از دوراهی پیش‌روی ایران ترسیم کرد. انسجام شکل‌گرفته، اگر با اصلاحات ساختاری همراه نشود، به سرعت فرومی‌پاشد و نوعی ناامیدی مضاعف در پی خواهد داشت. اما اگر این همبستگی بهانه‌ای برای اعتمادسازی، نوسازی ساختارها و مشارکت واقعی مردم باشد، می‌توان از آن به‌عنوان سنگ‌بنای جامعه‌ای نو، متکثر و تاب‌آور استفاده کرد.

جامعه ایران هنوز خسته است، اما ناامید نه. تصمیم با کسانی است که می‌توانند از بحران، پلی به‌سوی تغییر بسازند؛ اگر اراده‌اش را داشته باشند.

«ترامپ»: هدف بریکس ضربه به دلار است

در آنها آمده بود: «متأسفانه روابط ما به هیچ وجه متقابل نبوده است.» ترامپ همچنین هشدار داد که اگر کشورها با تعرفه‌های خود علیه آمریکا واکنش نشان دهند، تعرفه‌ها بالاتر از نرخ‌های مربوطه افزایش خواهند یافت.

گروه بریکس در سال ۱۳۸۹ با مشارکت برزیل، روسیه، هند و چین تأسیس شد؛ یک سال بعد آفریقای جنوبی به این گروه ملحق شد. سپس جمهوری اسلامی ایران، مصر، اتیوپی و امارات از ابتدای سال ۲۰۲۴ برابر با دی‌ماه ۱۴۰۲ به این گروه پیوستند. پس از آن اعلام شد که کشور اندونزی هم با موافقت ۹ عضو قبلی از ابتدای سال ۲۰۲۵ برابر با دی‌ماه ۱۴۰۳ به گروه بریکس پیوست تا شمار اعضای این گروه به ۱۰ برسد. علاوه بر این، گروه بریکس، فهرستی از کشورها را در قالب شریک معرفی کرده است.

تغییر استاندارد مالی جهان به معنای جنگ جهانی خواهد بود. قدرت قبل را نخواهیم داشت. رئیس جمهوری آمریکا ادعا کرد: کشورهای بریکس حاضر به پرداختن هزینه‌ای برای به چالش کشیدن دلار نیستند.

گروه اصلی بریکس در اولین نشست خود در سال ۲۰۰۹، سران برزیل، روسیه، هند و چین را گرد هم آورد. این بلوک بعداً آفریقای جنوبی را نیز به جمع خود اضافه کرد و سال گذشته مصر، اتیوپی، اندونزی، ایران و امارات را نیز به عنوان عضو خود پذیرفت.

ترامپ همچنین گفت که تعرفه‌های مشخص شده که زمان آن تا اول ماه اوت (اوایل شهریورماه) تعیین شده است، دیگر تمدید نخواهد شد.

این نرخ‌های تعرفه بین ۲۵ تا ۴۰ درصد بود و نامه‌ها خطاب به رهبران کشورها نوشته شده و

دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا در نشست کابینه خود در سخنانی علیه کشورهای عضو بریکس با بیان اینکه این بلوک با هدف ضربه به واشنگتن ایجاد شده است، ادعا کرد: هدف بریکس ضربه زدن به ارزش دلار است و کشورهای عضو بریکس با افزایش ۱۰ درصدی تعرفه‌ها روبرو خواهند شد.

دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا روز گذشته به وقت محلی در نشست کابینه خود برغم گسترش اعضای کشورهای بریکس مدعی شد: سال گذشته نیز بیان کردم که این گروه از هم فروپاشیده است. اکنون فقط چندین کشور در آن باقی مانده‌اند.

ترامپ در حالی که آمریکا از تشکیل این بلوک نگران است، مدعی شد: بریکس یک خطر جدی نیست. اما خواسته این گروه نابودی دلار است. نباید استاندارد مالی جهان از دلار تغییر یابد.

معاون مالی و اقتصادی شهرداری کرج از بررسی بودجه انقباضی شهرداری خبر داد. علی سلطانی مقدم گفت: با توجه به شرایط اقتصادی و امنیتی کشور که منجر به تصمیم انقباضی کردن بودجه شهرداری کرج شده است جلساتی در روزهای چهارشنبه و یکشنبه برگزار شد. سلطانی مقدم افزود: در این جلسات بودجه معاونت‌های فنی عمرانی، حمل و نقل ترافیک، محیط زیست خدمات شهری، اداره کل املاک، سازمان‌های عمران، فناوری اطلاعات، حمل و نقل بار و مسافر، ساماندهی مشاغل، سیما و منظر، مدیریت پسماند و آرامستان‌ها بررسی و مبلغی بالغ بر ۲۰۰۰ میلیارد تومان جهت انقباض مالی فریز و کاهش داده شد.

از «البرز» چه خبر؟

تقاطع‌های غیر همسطح و آزاد راه شهید سلیمانی در شمال این کلانشهر اهتمام داشته و بخش زیادی از پروژه‌ها را تکمیل کرده است. وی بیان کرد: تمام اهتمام شورا و شهرداری کرج بر تکمیل پروژه‌های کلیدی مانند آزاد راه شهید سلیمانی برای روان سازی ترافیک در این کلانشهر است.

شهردار کرج:

پروژه‌های عمرانی با سرعت در حال تکمیل هستند

از مدیران شهری از تقاطع سه بعدی میدان جمهوری اسلامی کرج افزود: اکنون این تقاطع ۹۱ درصد پیشرفت فیزیکی دارد که در آینده نزدیک تکمیل و زیر بار ترافیک می‌رود. وی ادامه داد: تقاطع جمهوری به صورت زیرگذر، روگذر و همسطح با زمین در حال ساخت است که یکی از پروژه‌های مهم و اثر گذار هسته مرکزی شهر کرج است. کیانی گفت: در مسیر ساخت این پروژه ۳۶۰ اصله درخت وجود داشت که ۳۵۴ اصله آنها با اصول فنی و مهندسی جابه‌جا و در اطراف پروژه بازکاشت شد. شهردار کرج یادآور شد: در سه سال گذشته مدیریت شهری برای تکمیل پروژه‌های عمرانی از جمله

شهردار کرج اعلام کرد: پروژه‌های عمرانی این کلانشهر از جمله تقاطع سه بعدی میدان جمهوری اسلامی با سرعت در حال تکمیل و بهره‌برداری هستند.

«مهرداد کیانی» روز سه‌شنبه در حاشیه بازدید تعدادی

جنگ ۱۲ روزه، زنگ بیدارباش برای مدیریت شهری بود

وی افزود: نه تنها کلانشهر کرج، بلکه شهرهای اطراف نیز در صورت بروز بحران، به حمایت و پشتیبانی مرکز استان نیاز دارند. وی با اشاره به اهمیت نیروی انسانی متخصص و تجهیزاتی کارآمد، خاطرنشان کرد: تهدید تنها محدود به جنگ نیست؛ زلزله، سیل و دیگر بلایای طبیعی نیز توانایی اختلال در عملکرد شهری را دارند. آمادگی در همه سطوح یک ضرورت است. محمدی همچنین از واکنش سریع و فداکارانه نیروهای شهرداری، به‌ویژه واحدهای آتش‌نشانی، در مناطق آسیب‌دیده قدرانی کرد و عملکرد آنان را شایسته ستایش خواند.

مسعود محمدی در ابتدای دویست و یازدهمین جلسه رسمی شورای اسلامی شهر کرج با اشاره به تأثیرات این درگیری کوتاه‌مدت اما شدید، تأکید کرد که تجربه اخیر هشدار جدی برای ارتقای سطح آمادگی شهری بوده است. وی با تأکید بر این جمله که حالا باید بیشتر از همیشه آماده باشیم، تأکید کرد که بحران فقط در موشک و آتش خلاصه نمی‌شود، زلزله، سیل، فروپاشی‌های زیست‌محیطی و حتی بی‌نظمی اجتماعی نیز آینده کلانشهرها را تهدید می‌کند. محمدی خاطرنشان کرد: ما باید در مدیریت شهری مردمی آموزش‌دیده، تجهیزاتی به‌روز و نگاهی فراتر از روزمرگی را داشته باشیم.

در پی حوادث جنگ ۱۲ روزه در کرج رییس شورای اسلامی شهر کرج از لزوم افزایش آمادگی مدیریت شهری در برابر بحران‌های احتمالی سخن گفت.

تکمیل تقاطع جمهوری موجب توسعه فضای سبز، تسهیل ترافیک و کاهش آلاینده‌ها

۳۶۰ عدد اشجار معارض با اجرای پروژه فقط ۶ عدد جمع‌آوری و ۳۵۴ عدد از آن در حاشیه همان پروژه جابجا و بازکاشت گردیده که یقیناً افتتاح و بهره‌برداری از آن اسباب تسهیل ترافیک، رضایت‌مندی مردم از مدیریت شهری و ثبت در کارنامه درخشان این دوره از شورا خواهد شد. چهردار خاطرنشان کرد: برنامه ریزی ما در شورای ششم و اقدامات جهادی مدیریت شهری ثابت کرد حفظ و توسعه فضای سبز مغایرتی با طراحی و ساخت پروژه‌های عمرانی ندارد و تقاطع میدان جمهوری مصداق بارز این ادعا خواهد بود. در ادامه این بازدید از زیرگذر فلکه اول رجائی شهر نیز بازدید صورت پذیرفت که مقرر شد اشکالات ترافیکی، اصلاح هندسی و جمع‌آوری اشجار معارض با پروژه مورد بازنگری قرار گیرد.

ماهان شرق بصورت روگذر «تکمیل» (۵) مسیر غرب به شمال از بلوار ماهان غرب به پل شهدای روحانی بصورت روگذر «تکمیل» شروع پروژه آبان ماه ۱۴۰۲ عضو کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر بیان کرد: لازم است به استحضار خبرنگاران، خبرنگاران دلسوز و همراه مدیریت شهری و شهروندان فهیم برسانیم که مدت این پیمان ۱۸ ماه، طول زیرگذر ۳۰۰ متر و روگذر ۴۵۵ متر بوده است که مبلغ کارکرد با پیشرفت ۹۱ درصد حدوداً ۲۵۰ میلیارد تومان، تعدیل به کارکرد حدوداً ۶۲ میلیارد تومان، جابجایی تاسیسات شهری، اشجار حدوداً ۴۶ میلیارد تومان و در کل ۳۵۸ میلیارد تومان هزینه طراحی، ساخت و تکمیل پروژه شده است. چهردار ضمن تشکر از پیمانکار و کارکنان خدمت آن که با نهایت تلاش، تخصص و دلسوزی در طراحی، ساخت و تکمیل پروژه در موعد مورد توافق با شهرداری همکاری داشته‌اند به اهمیت ماندگاری این پروژه در خاطر شهروندان و دعای خیر آنان برای شورا، شهرداری و مجموعه عوامل پیمانکاری اشاره کرد. وی در این بازدید ویژگی متمایز پروژه را رعایت پیوست زیست محیطی عنوان کرد و افزود: از

رئیس کمیسیون نظارت و حقوقی شورای اسلامی به همراه مهرداد کیانی شهردار کلان شهر کرج از بازگشایی ترافیکی بخشی از پروژه تقاطع غیر هم سطح میدان جمهوری بازدید بعمل آوردند. جواد چهردار گفت: در این بازدید بر اساس گزارش میدانی معاونت عمران، ریاست سازمان سیما و منظر و فضای سبز و پیمانکار پروژه مقرر گردید هم زمان با تکمیل زیرگذر جنوب و شرق به غرب تا افتتاح نهایی پروژه که در مهلت کمتر از یک ماه آتی محقق خواهد شد به طراحی، کاشت و توسعه فضای سبز در حاشیه و معابر پروژه مبادرت ورزند. چهردار افزود: بر اساس این گزارش که از سوی همکاران معاونت عمرانی شهرداری ارائه شد، تقاطع غیرهمسطح میدان جمهوری بصورت تقاطع سه سطحی است که مشخصات مسیر بصورت زیر می‌باشد: (۱) مسیر جنوب به غرب از بلوار جمهوری جنوب به بلوار ماهان غرب بصورت زیرگذر «در حال تکمیل» (۲) مسیر شرق به غرب از بلوار ماهان شرق به بلوار ماهان غرب بصورت زیرگذر «در حال تکمیل» (۳) مسیرهای جنوب به شمال از بلوار جمهوری جنوب به سمت پل شهدای روحانی و بالعکس بصورت همسطح «تکمیل ۹۰ درصد» (۴) مسیر غرب به شرق از بلوار ماهان غرب به بلوار

کرج در انداختن پروژه‌ها؛ آغاز یا پایان؟

یاسمن یزدانی

در روزگاری که بسیاری از پروژه‌های عمرانی شهرهای کشور در پیچ‌وخم رکود مالی، بروکراسی‌های خسته‌وبی‌انگیزگی مدیریتی گیر کرده‌اند، خبر می‌رسد که شهرداری کرج همچنان با چکش در دست و نقشه در آستین، از سرعت بالای پیشرفت پروژه‌ها می‌گوید. مهرداد کیانی، شهردار کرج، از «تقاطع سه‌بعدی میدان جمهوری اسلامی» به عنوان یکی از نمادهای عمرانی این کلانشهر یاد کرده که با ۹۱ درصد پیشرفت فیزیکی، به زودی گرامی از ترافیک مرکز شهر خواهد گشت.

اما آنچه در دل این آمارهای رسمی پنهان مانده، نه فقط میزان پیشرفت فنی پروژه‌ها بلکه تأثیرات ملموس آن‌ها بر بافت شهری، زیست‌محیطی و روان عمومی شهروندان است. وقتی گفته می‌شود این تقاطع همزمان در سه سطح زیرگذر، روگذر و همسطح ساخته می‌شود، بیش از آنکه صرفاً یک عدد عمرانی باشد، بیانی‌ست از تلاشی برای بازتعریف فضاهای شهری و نظم‌بخشی به شهری که سال‌ها با بحران‌های ترافیکی، فقدان زیرساخت‌های منظم و توسعه‌نیافتگی مواجه بوده است.

روایت یک شتاب شهری

شتاب در پروژه‌های عمرانی، چنانکه شهردار گفته، اگرچه نوید پایان دوره‌ای از فرسودگی زیرساخت‌ها را می‌دهد، اما بی‌نیاز از پرسش‌های جدی نیست. پرسش نخست آن است که آیا این شتاب، منجر به کیفیت نیز خواهد شد؟ در بسیاری از شهرهای ایران، پروژه‌هایی که «با سرعت» ساخته شدند، سال‌ها بعد به معضلات تعمیر، بازسازی و حتی جمع‌آوری انجامیدند. شتاب، اگر با نظارت همراه نباشد، تنها تبدیل به مسابقه‌ای بی‌پایان در مصرف منابع عمومی می‌شود. از سوی دیگر، جابه‌جایی ۳۵۴ اصله درخت برای احداث این تقاطع، هرچند با «اصول فنی و مهندسی» انجام شده باشد، همچنان پرسشی را در ذهن مخاطب آگاه ایجاد می‌کند: آیا محیط زیست، در ترازوی توسعه شهری، وزن واقعی خود را دارد؟ شهرهایی که امروز بدون تنفس سبز گسترش می‌یابند، فردا با بحران‌های جبران‌ناپذیر گرمای شهری، کم‌آبی و زوال زیست‌بوم مواجه خواهند شد. تجربه تهران در دهه‌های گذشته، خود هشدار کافی‌ست.

مسئله کرج: فقط پروژه نیست

نکته کلیدی در مورد کرج این است که مسأله‌ی این کلانشهر صرفاً نبود پروژه‌های عمرانی نبوده، بلکه نبود یک سیاست کل‌نگر در توسعه شهری‌ست. تقاطع‌های غیرهمسطح و بزرگراه‌ها اگر به تنهایی راحل بودند، تهران باید سال‌ها پیش از ترافیک و آلودگی رهایی می‌یافت. بنابراین شهرداری کرج نباید تنها به افتتاح پروژه‌ها دل‌خوش باشد، بلکه باید آن‌ها را در چارچوبی جامع از توسعه پایدار، عدالت فضایی و مشارکت شهروندی تعریف کند. پروژه‌هایی همچون آزادراه شهید سلیمانی در شمال شهر، تنها زمانی اثرگذار خواهند بود که با برنامه‌ریزی جامع حمل‌ونقل، تقویت حمل‌ونقل عمومی، و ساماندهی سکونت‌گاه‌های حاشیه‌ای همراه شوند. در غیر این صورت، پروژه‌ها صرفاً مسکن موقتی بر زخم‌های دیرین شهر خواهند بود. تکمیل پروژه‌های بزرگ، فرصت نادری برای بازسازی اعتماد عمومی در شهرهایی چون کرج است. شهروندانی که سال‌هاست وعده‌های نیمه‌کاره شنیده‌اند، نیازمندند نه فقط به افتتاح پروژه‌ها، بلکه به شفافیت در فرایندها، به امکان مشارکت در نظارت، و به اطمینان از اینکه بودجه‌های صرف‌شده، واقعاً در خدمت کیفیت زندگی‌شان قرار گرفته‌اند. روایت مدیریت شهری از «شتاب در پروژه‌ها» باید تکمیل شود با روایت عمومی از اینکه این پروژه‌ها چه تغییری در مسیر زندگی روزمره شهروندان ایجاد خواهند کرد. تقاطع‌ها اگرچه در نقشه‌ها زیبا و مهندسی‌شده‌اند، اما واقعیت آن‌ها بر آسفالته‌ها، داغ، در ساعت شلوغی، و در دل صبر فرسوده مردم معنا پیدا می‌کند. کرج در آستانه عبور از یک مرحله مهم در تکمیل زیرساخت‌های خود است. اما برای آن‌که این عبور، یک «پایان» نباشد و به آغاز نگاهی تازه منتهی شود، باید پروژه‌ها نه فقط به چشم «تکمیل»، بلکه به چشم «امکان تازه برای بازاندیشی در مفهوم شهر» دیده شوند.

اساس شکل گیری و فعالیت نهادهای بین المللی در حوزه ورزش، نظیر کمیته بین المللی المپیک (IOC)، علاوه بر ترویج و توسعه مهارت های ورزشی، بر پایه ایجاد صلح، دوستی، برابری و احترام متقابل میان ملت ها از طریق ورزش استوار است.

بر همین اساس، فدراسیون های وابسته همچون فیفا، فیلا، فیبا و دیگر نهادهای مشابه همواره بر اصل جدایی سیاست از ورزش تأکید کرده اند. اما پرسش اینجاست: اهداف اعلامی این نهادها تا چه اندازه در سال های گذشته محقق شده یا حتی مورد توجه قرار گرفته اند؟

نه ماجرای خونین المپیک مونپخ از یاد خواهد رفت، و نه دیپلماسی پینگ پنگی میان چین و آمریکا!... در سال های اخیر نیز شاهد بودیم که روسیه به دلیل درگیری نظامی از حضور در میادین ورزشی بین المللی محروم شد!

همین چند نمونه، به علاوه تحریم المپیک ۱۹۸۰ مسکو از سوی ایران، آمریکا و ژاپن در اعتراض به اشغال افغانستان توسط شوروی (و نیز کمک نظامی شوروی به صدام در جنگ علیه ایران)، و در مقابل، تحریم تلافی جویانه المپیک ۱۹۸۴ لس آنجلس از سوی ۱۴ کشور عضو بلوک شرق، نشان می دهد که عرصه ورزش بین المللی هرگز از سیاست و دیپلماسی خالی نبوده است.

با این مقدمات، کاملاً روشن است که اکنون و در پی حملات ددمنشانه رژیم صهیونیستی و نقش آمریکا در نابودی میز مذاکره [که منجر به شهادت فرماندهان ارشد نظامی، دانشمندان هسته ای، و صدها شهروند بی دفاع کشورمان شد] شایسته است وزارت ورزش، فدراسیون فوتبال و دیگر نهادهای مسئول در قبال نام «ایران»، با احترام به خون شهدای این حملات تروریستی (که رژیم اشغالگر قدس با مشارکت آمریکا رقم زد)، تصمیمی شجاعانه بگیرند:

ممانعت از حضور تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی پیش رو و اعلام تحریم رسمی این رقابت ها. البته با توجه به شرایط خاص کشور [که هم اکنون با تحریم های ظالمانه روبه روست و طبیعتاً ست که اقتصاد و به طور کلی معیشت مردم دچار آسیب شده] شایسته است بازیکنان و مربیان فوتبال، به نشانه همدلی و همدردی با مردم، از قراردادهای چند ده میلیارد تومانی خود بکاهند.

این تصمیم می تواند شرایطی را فراهم آورد که برگزاری و تداوم مسابقات لیگ، آن هم با حضور پرشور تماشاگران - که شاید در این روزگار تنها دلخوشی آنان باشد (!) - با سهولت بیشتری ادامه یابد. در چنین بزنگاهایی، هم صدایی و همراهی با مردم معنا پیدا می کند. کشور در شرایطی شبیه به جنگ به سر می برد؛ تحریم ها ادامه دارند و همین شرایط، نظام را ناگزیر از انجام عملیات های دفاعی و پیشگیرانه برای ارتقای امنیت و دفاع از سرزمین کرده است؛ اقداماتی که طبعاً هزینه بر هستند.

به همین دلیل، ممکن است پرداخت حقوق کارمندان، مستمری بگیران و اساساً درآمد اقشار مختلف جامعه، دچار اختلال یا کاهش شود. از این رو، زبینه نیست که در چنین وضعیت حساسی - صرف نظر از هر دلیلی که پرداختن به آن در این مقال نمی گنجد - سخن از قراردادهای چند ده میلیارد تومانی فوتبالبست ها یا برگزاری اردوهای خارج از کشور به میان آید.

اشتباه نکنید! هیچ گاه رویکرد سوسیالیستی نداشته و ندارم. آنچه می گویم، صرفاً نگاهی میهن دوستانه و معطوف به صیانت از نام ایران است. بر این باورم که همه ما باید، همانند شهیدان دفاع مقدس و شهدای مظلوم روزهای اخیر، آماده جان فشانی در راه میهن باشیم. در این مسیر، برای دفاع از کبان و استقلال کشور، باید دست در دست یکدیگر بگذاریم و بکوشیم. ورزشکاران نیز باید در این میدان، خط شکن باشند.

مرکز سنجش آموزش پزشکی اعلام کرد: فرصت انتخاب رشته در پنجاه و دومین آزمون دستیاری تخصصی پزشکی برای چندمین بار تمدید شد و داوطلبان مجاز به انتخاب رشته می توانند از روز چهارشنبه ۱۸ تا روز شنبه ۲۱ تیر کدرشته محل های مورد نظر را انتخاب کنند. بر اساس اطلاعیه مرکز سنجش آموزش پزشکی، فرصت مجددی برای داوطلبان مجاز به انتخاب رشته محل در پنجاه و دومین آزمون دستیاری تخصصی پزشکی در نظر گرفته شده است و داوطلبان می توانند از ۸ صبح چهارشنبه ۱۸ تیرماه تا ساعت روز شنبه ۲۱ تیرماه ۱۴۰۴ نسبت به انتخاب کدرشته محل ها اقدام کنند. بر اساس این گزارش، پنجاه و دومین دوره آزمون پذیرش دستیار تخصصی پزشکی پنجشنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۴ در دانشگاه های علوم پزشکی برگزار شد.

نخستین بخش وی. آی. پی افتتاح شد

اسلامی، فرماندار شهرستان نظراباد، و جمعی از مسئولان دانشگاه و مدیران شهری برگزار شد. در این مراسم بر نقش بیمارستان امام حسن مجتبی (ع) به عنوان محور سلامت منطقه و لزوم توسعه خدمات کیفی در آن تأکید شد.

امکانات رفاهی از جمله تخت ویژه بیمار، کاناپه و تخت همراه، میبلان، میز غذاخوری، ماکروویو، یخچال، تلویزیون، اینترنت همراه، سرویس بهداشتی و حمام اختصاصی است. تعرفه خدمات نیز براساس تعرفه های مصوب و با امکان استفاده از بیمه های تکمیلی محاسبه خواهد شد.

پاسخی به خلأ بیمارستان های خصوصی در منطقه صیادی با اشاره به شرایط ویژه شهرستان های غرب استان البرز تصریح کرد: «با توجه به اینکه شهرستان های نظراباد و هشتگرد فاقد بیمارستان خصوصی هستند، افتتاح این بخش VIP می تواند نیاز شهروندانی را که مایل به دریافت خدمات مشابه بیمارستان های خصوصی هستند، پاسخ دهد. این اقدام همراستا با سیاست های دانشگاه در گسترش عدالت در ارائه خدمات سلامت و ارتقای رضایت مندی مردم است.»

مراسم افتتاح این بخش با حضور نماینده مردم ساوجبلاغ، نظراباد و طالقان در مجلس شورای

نخستین بخش ویژه VIP در بیمارستان های دولتی استان البرز، عصر سه شنبه ۱۷ تیرماه با حضور مسئولان شهرستان نظراباد و دانشگاه علوم پزشکی البرز در بیمارستان امام حسن مجتبی (ع) افتتاح شد. این بخش، گامی جدید در ارتقای سطح خدمات هتلینگ و رفاهی به بیماران در مناطق فاقد بیمارستان خصوصی محسوب می شود.

دکتر صیادی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی البرز، در حاشیه این مراسم با اشاره به اهمیت این افتتاح گفت: «نخستین بخش VIP دانشگاه با هدف ارتقای کیفیت خدمات و پاسخ گویی به نیازهای اقشار مختلف مردم در بیمارستان امام حسن مجتبی (ع) راه اندازی شده است. این بخش، مطابق دستورالعمل های ابلاغی وزارت بهداشت و با رعایت اصول هتلینگ، آماده ارائه خدمات باکیفیت به بیماران است.»

وی با تشریح امکانات این بخش افزود: «این بخش شامل هشت تخت در سوئیت های مجزا با تمامی

ضرورت توجه به سلامت روانی کودکان در برابر اخبار و تصاویر حوادث

۲۴ کنوانسیون) تأکید می کند که دولت ها مکلف به تضمین رشد کامل جسمی، ذهنی و روانی کودک اند. خانواده ها نیز، به عنوان نخستین نهاد حمایتی، وظیفه دارند محیطی ایمن و آرام برای فرزندان خود فراهم کنند، از مواجهه ناپهنگام آن ها با اخبار و تصاویر مخرب جلوگیری کنند و مهارت های لازم برای درک و مواجهه با بحران ها را در کودکان تقویت کنند.

رسانه ها و اخلاق اطلاع رسانی

رسانه ها نیز نقش کلیدی در این چرخه ایفا می کنند. رعایت اصول اخلاقی رسانه ای، شامل اصل «حداقل گرایی آسیب»، ایجاب می کند هنگام تهیه و بخش اخبار و تصاویر، به گروه های آسیب پذیر از جمله کودکان توجه جدی شود. انتشار تصاویر خشونت آمیز بدون هشدار یا محدودیت سنی، به نوعی نقض حق بر سلامت روان مخاطبان کم سن محسوب می شود. در جوامع پیشرو، تدوین دستورالعمل های دقیق و شفاف برای تفکیک محتوای مناسب برای کودکان از محتوای آسیب زار، گام مهمی در این راستا بوده است؛ اما در بسیاری از کشورها، از جمله ایران، این خلأ قانونی و سیاستی به وضوح احساس می شود.

آثار اجتماعی و بین نسلی بی توجهی به سلامت

روانی کودکان

غفلت از سلامت روانی کودکان، صرفاً آسیبی فردی نیست؛ بلکه تبعات گسترده ای بر آینده اجتماعی و توسعه پایدار یک کشور خواهد داشت. کودکانی که در معرض اخبار ترسناک و تصاویر خشونت آمیز قرار می گیرند، ممکن است در بزرگسالی شهروندانی مضطرب، کم اعتماد به نفس، غیرهمدل یا حتی خشونت طلب شوند. این آسیب، به تدریج، بنیان های همبستگی اجتماعی، مشارکت مدنی و اخلاق عمومی را متزلزل می کند و در بلندمدت، بروز ناهنجاری های اجتماعی، افزایش بزه کاری و افول سرمایه اجتماعی را به دنبال خواهد داشت.

راهکارهای پیشنهادی چیست؟

جهت جلوگیری از این بحران روانی، لازم است تدابیر فوری و میان مدت اتخاذ شود:

محمد مهدی سیدناصری

در جهان معاصر، کودکان بیش از هر زمان دیگری در معرض اخبار، تصاویر و روایت های متنوع و غالباً خشونت آمیز قرار گرفته اند. کودکان در سنین پایین، مستقیم یا غیرمستقیم با اخبار فجایع انسانی، جنگ ها، مرگ و حوادث دلخراش مواجه می شوند. توسعه بی رویه رسانه ها، فراگیری شبکه های اجتماعی، دسترسی آسان به تلفن های همراه و نبود نظام های نظارتی کارآمد سبب شده است که حتی کودکان در سنین پایین، مستقیم یا غیرمستقیم با اخبار فجایع انسانی، جنگ ها، مرگ و حوادث دلخراش مواجه شوند. این پدیده، اگرچه ممکن است برای بزرگسالان صرفاً بخشی از واقعیت های روزمره قلمداد شود، برای کودکان، پیامدهای روانی، اجتماعی و حتی جسمی عمیقی دارد که می تواند روند رشد و بالندگی آن ها را به طور بنیادین مختل کند.

دوران کودکی، دوره ای است که هویت فردی، ساختار روانی، ظرفیت های هیجانی و مهارت های اجتماعی کودک به تدریج شکل می گیرد. ذهن کودک، در این مرحله، همچون لوحی سفید و بسیار تأثیرپذیر است و هر محرک بیرونی، به ویژه تصاویر و اخبار منفی، می تواند در ناخودآگاه او ثبت شود و اثرات بلندمدتی بر شخصیت او بر جای گذارد. مطابق یافته های روان شناسی تحولی، مواجهه مکرر با صحنه های خشونت، خون ریزی یا اخبار مرگ، سطح اضطراب، ترس های بیمارگونه (فوبیا)، اختلالات خواب، انزواطلبی، پرخاشگری و حتی افسردگی را در کودکان افزایش می دهد.

مسئولیت دولت ها و خانواده ها از منظر

حقوقی و اخلاقی

از منظر حقوقی، ماده ۱۹ کنوانسیون حقوق کودک، دولت ها را ملزم می سازد تا تمامی تدابیر مناسب را برای حمایت از کودکان در برابر هر نوع خشونت، آسیب یا بدرفتاری به کار گیرند. در همین راستا، «حق بر سلامت روان» به عنوان بخشی از حق بر سلامت (ماده

آموزش خانواده ها: توانمندسازی والدین در زمینه مهارت های سواد رسانه ای، روش های گفتگو با کودک، و نحوه فیلتر کردن محتوای نامناسب؛

ایجاد چارچوب های قانونی شفاف: تدوین و اجرای قوانین سخت گیرانه در خصوص انتشار تصاویر خشونت آمیز، با ضمانت های اجرایی مشخص؛

ارتقای سواد رسانه ای در مدارس: آگاهی بخشی به کودکان در قالب کارگاه ها و دوره های آموزشی برای تفکیک محتوای واقعی از محتوای ساختگی و مدیریت احساسات؛

نظارت مستقیم بر رسانه ها و شبکه های اجتماعی: اعمال نظارت پیشگیرانه و تخصصی به ویژه بر پلتفرم های محبوب کودکان.

گسترش خدمات سلامت روان عمومی: دسترسی آسان به مشاوره های روان شناسی کودک و خدمات حمایتی روانی در مراکز آموزشی و درمانی.

حفظ سلامت روانی کودکان، نه یک انتخاب، بلکه تکلیف مشترک والدین، دولت ها، رسانه ها و کل جامعه است. اگر جامعه ای بخواهد نسل آینده ای سالم، خلاق، همدل و کارآمد داشته باشد، باید از امروز سرمایه گذاری جدی بر سلامت روانی فرزندان خود انجام دهد. در جهانی که تصاویر و اخبار تلخ هر لحظه در حال انتشار است، مراقبت از روان حساس کودکان، وظیفه ای انسانی و حقوقی است که غفلت از آن، خسارتی جبران ناپذیر بر پیکره اجتماع وارد خواهد ساخت.

این یادداشت، نه صرفاً هشدار، بلکه فراخوانی برای بازاندیشی عمیق در سیاست ها، آموزش ها و مسئولیت های جمعی ما در برابر آینده فردای جامعه یعنی کودکان است.

احمد عربانی به بیمارستانی در تهران منتقل شد

با انتقال احمد عربانی به بیمارستانی در تهران، وضعیت این هنرمند در بخش مراقبت‌های ویژه در شرایط بهتری قرار گرفت. احمد عربانی، هنرمند کاریکاتورپست پیشکسوت که چند روزی است به علت خونریزی داخلی بستری شده، شب گذشته به بیمارستانی در تهران منتقل شد. همسر این هنرمند در گفت‌وگویی، با اعلام این خبر توضیح داد که احمد عربانی روز گذشته به تشخیص پزشکان به بیمارستان نیکان منتقل شد و در حال حاضر در بخش مراقبت‌های ویژه تحت نظر است. وی همچنین درباره آخرین وضعیت جسمی این هنرمند، با بیان اینکه با انتقال عربانی به تهران، شرایط درمان مساعدتر شد، در این زمینه توضیح داد، «حال عمومی ایشان خوب است اما به دلیل از دست دادن خون، باید خون زیادی تزریق شود».

چهارشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۴ شمارگان ۱۸۴۸

دنیایک سوادار

فرهنگ

دست‌به‌نقد

تحلیلی بر «فیتزکارالدو» در تقابل فیزیکی و فلسفی با طبیعت، آفرینش هنری علیه ناممکنی؛

کشتی‌ای بر شانه کوه، رؤیایی بر شانه انسان

امیرحسین بهروز

براستی چگونه باید نوشت درباره اثری که پس از گذشت بیش از چهار دهه، ذراتی تازه‌اش را از دست نداده است؟ اثری که سیزنفوار در پی درنودیدن قلعه‌ای از سینما بود که همچنان حتی کسی جرأت فکر کردن به فتح آن را به خود نداده است. صحبت درباره فیلمی از هرتزوک است. فیلم‌سازی که در دوران پرپار کاری‌اش معمولاً بهانه‌ای برای ساخت نمی‌یابد مگر در مواردی که دردرسی را به همراه داشته باشد. این دردسر، هم در انتخاب مضامین جنجال‌برانگیز دخیل است و هم در پیرویه ساخت و ملاحظات تکنیکی آن مضامین. دردسری که ماحصل زاینده‌گی بی‌وقفه تفکر ماجراجوی این فیلم‌ساز آلمانی‌تبار است که در طی چند دهه فعالیتش در حوزه تصویر دگرگون‌ساز نغتنها ذراتی از آن کاسته نشده، بلکه در دوران معاصر با خلق مستندهایی کوبنده همواره مخاطبش را در جای خود میخکوب کرده است.

کسانی که در سال ۱۹۸۲ به تماشای «فیتزکارالدو» نشستند، احتمالاً با پیشینه «آگیره، خشم پروردگار» (۱۹۷۲) چندان ناباورانه مدهوش این میزان از جنون سینمایی نشدند. اما ما که امروز علاوه بر آن پروژه‌های مخوف، مستندهای هرتزوک را دیده‌ایم که توصیفشان نیز منظور مرا می‌رساند («مرد گریزلی» (۲۰۰۵) درباره مردی که سیزده تابستان را با خرس‌های گریزلی می‌گذراند، «غار رؤیاهای فراموش شده» (۲۰۱۰) که با اینسترس‌های متمرکز بر نقش‌های سنگی، ریشه‌های وجودی‌مان را به رخمان می‌کشد و «در ژرفای دوزخ» (۲۰۱۲) که به دل آتشفشان‌ها می‌زند و در پی این تحقیق مبسوط حتی از سفر به کشوری چون کره شمالی اجتناب نمی‌کند)، دیگر برایمان محرز شده که آثار هرتزوک و بخصوص شاهکاری چون «فیتزکارالدو» آثاری هستند که تنها او قادر به ساختشان بوده و نباید انتظار خلقشان را از هنرمند دیگری در حوزه سینما داشت.

کاری که هرتزوک در «فیتزکارالدو» می‌کند فراتر از بازسازی یک شخص حقیقی و تصمیم جنون‌آمیز اوست. (فردی بنام بریاین سوئینی فیتزجرالد، اهل کشور ایرلند، که داستانش الهام بخش هرتزوک شد.) درحالی‌که هرتزوک براحتی می‌توانست بسیاری از سکانس‌های فیلم و بطور مشخص تمام لحظات حرکت کشتی بر روی آب و جابجایی‌های آن را با استفاده از جلوه‌های ویژه بسازد، تصمیمی انقلابی گرفت مبنی بر اینکه می‌خواهد تمام فیلم را واقعی و بدون هیچ جلوه ویژه‌ای بسازد. او اعتقاد داشت که واقعی نبودن آن لحظات مرکب‌ار کارش را سطحی و تصنعی می‌کند و علاوه بر آن، تأثیری را که مدنظر اوست بر مخاطب نمی‌گذارد.

نکته جالب در مورد این فیلم این حقیقت مهم است که خود پیرویه ساخته‌شدن فیلم دست‌کمی از داستان درون آن ندارد. به‌عبارت دیگر، همانطور که فیتزکارالدو در پی برپایی اپرایی روی کشتی در دل جنگل‌های آمازون است، هرتزوک در جایگاه سازنده این فستیوال جنون‌آمیز، خود در جایگاه فیتزکارالدو در پی برپا کردن فیلمی جنون‌آمیز است. روند تولید فیلم آکنده از پیشامدهای غیرمنتظره بود. جنگ مرزی میان پرو و اکوادور در آن دوران هرتزوک را از مکان اولیه مدنظرش برای فیلم‌برداری محروم کرد.

پس از یافتن لوکیشنی جدید و پس از چهار ماه «جیسون روباردز» که برای نقش فیتزکارالدو انتخاب شده بود به‌علت شرایط محیطی دچار بیماری شد و پزشکان بازگشتش به سر صحنه فیلم‌برداری را ممنوع کردند. اتفاقی که در نگاه اول ناگوار می‌نمایاند با جایگزینی یار غار هرتزوک یعنی «کلاوس کینسکی» بسیار گوارا شد. راجر ایبرت تعبیر درستی از این

جایگزینی ارائه می‌دهد: «کینسکی برای این نقش از روباردز بهتر بود، به همان دلیل که کشتی واقعی از ماکت بهتر بود». مستند «بار رؤیاهای» (لس بلنک، ۱۹۸۲) که به موازات «فیتزکارالدو» ساخته شد و شامل اتفاقات پشت صحنه آن است، مشقت‌ها و زنج‌های روند ساخت فیلم را بازتاب داده می‌شدند می‌گوید؛ در مورد آن کشتی که از روی تپه به عقب شر می‌خورد؛ در مورد استعفا و قهر کردن آن مهندس برزیلی که به هرتزوک هشدار داد که هفتاد درصد احتمال دارد کابل‌ها پاره باشند و ده‌ها نفر جان خودشان را از دست بدهند؛ در مورد مار مهلکی که یکی از عوامل را نیش می‌زند و آن‌ها مجبور شدند که بلافاصله پایش را قطع کنند تا نجات یابند.

خود هرتزوک در «بار رؤیاهای» می‌گوید: «من نمی‌خواهم در دنیای بدون شیرها زندگی کنم و بدون مردمانی که شیردل هستند».

دیگر نقطه اشتراک فیتزکارالدو مخلوق سینماگر و خالقش در تلاششان برای توجیه کاری است که قصد انجامش را دارند. در فیلم، فیتزکارالدو در تکاپو برای جمع‌آوری منابع مالی جهت برپایی اپرایی آمازونی‌اش است؛ اما بجز معشوقه‌اش تقریباً همه با دیده تردید به کاری که می‌خواهد انجام دهد، می‌نگرند. در جریان ساخت فیلم و پس از بیمار شدن روباردز که برنامه‌ها را برهمزد، هرتزوک برگشت تا از سرمایه‌گذاران کمک‌های مالی بیشتری بگیرد. از آنجا که آن‌ها شنیده بودند که رساندن کشتی به بالای کوه تقریباً غیرممکن است، به او گفتند که عاقلانه‌تر این است که وکترش را تلف نکند و پروژه را رها کرده و برگردد. اما او در پاسخ می‌گوید: «چطور چنین چیزی را از من انتظار دارید؟ اگر من این پروژه را رها کنم آدمی بدون رؤیا می‌شوم و من دوست ندارم اینطور زندگی کنم. من یا زنده می‌مانم یا اینکه جانم را بر سر این پروژه از دست می‌دهم».

اینکه چرا وزن هرتزوک اساساً با چنین شور و هیجانی دست به ساختن چنین فیلمی زده است، مهم‌ترین رهگذار ما برای ورود به جهان اثر و تحلیل آن است. تحلیلی که از دو کشمکش مهم ناشی می‌شود. دو کشمکشی که محصول این‌همانی هرتزوک در مقام خالق و فیتزکارالدو در مقام مخلوق است.

-کشمکش با خود

در ابتدای فیلم و پس از بتصویرکشیدن فیتزکارالدو و معشوقه‌اش (با بازی کلودیا کاردیناله) در یک قایق و درحالی‌که فیتزکارالدو با سرعت و قدرت تمام مشغول پارو زدن است، در یک تدوین موازی شاهد آغاز شدن اپرایی «کاروسو» هستیم. پس از چند رفت و برگشت سریع و پیش از آنکه آن‌دو خود را به خشکی و پس از آن به سالن اجرا برسانند، دوربین لحظاتی نسبتاً طولانی را روی اجرا می‌ماند تا ما با دقت تمام، صرفاً به تماشای اجرای اپرا مشغول شویم. این تمهید از سوی فیلم‌ساز جدای از آنکه باعث می‌شود که لازم نباشد تا تمام پاروزن‌های ملال‌آور فیتزکارالدو را شاهد باشیم، نوعی از همذات‌پنداری ما نسبت به شخصیت اصلی فیلم و عشق دیوانه‌وارش به اپرا و همچنین انگیزه شخصی هرتزوک برای ساختن این فیلم را تشدید می‌کند. فیلم‌ساز با درگیر کردن بدون واسطه ما با این اپرا به گونه‌ای که گویی در یکی از جایگاه‌ها نشست‌ایم، حسی را در ما ایجاد می‌کند که با جمله «واقعاً حق دارند...» از سوی ما همراه می‌شود. پس از آنکه توجیه حسی این انگیزه را دریافتیم، نخستین موتور محرک روایت به درونیات شخصیت و مؤلف می‌رسد. اینکه علت این میزان از جنون در برخورد با این مسئله دقیقاً از کجا

نشأت می‌گیرد؟ طبعاً این یک سوئیۀ فرامتنی از تفکر شخص هرتزوک است که با آن وسواس اعجاب برانگیز، سکانس مهمانی را بتصویر می‌کشد.

در لحظه‌ای که فیتزکارالدو با گرامافونش به میان مهمانان می‌آید و اپرایی را برایشان بخش می‌کند، چندان بازخورد مناسبی از آن جماعت بورژوازمسلک (یا بگونه‌ی فنودال) نمی‌گیرد. حال آنکه جدای از کودکان محلی و بومی که با تحصن جلوی در زندان موجب آزادی فیتزکارالدو از آنجا می‌شوند یکی از مخاطبان جدی او یک خوک است که حتی در پلانی فیتزکارالدو وعده یک صندلی اختصاصی در کنسرت اپرایش را به او می‌دهد. در اینجا هرتزوک بوضوح جامعۀ بورژوازی را بلحاظ فرهنگی نغتنها از محلی‌ها و بعد سرخپوستان که حتی از خوک هم پایین‌تر می‌پندارد. جامعه‌ای که بویی از هنر نبوده و در آن نقطه بکر جهان صرفاً به فکر چپاول منابع غنی آن محل و پر کردن جیب خودش است. پس یک عامل درون متنی جذابیت اپرا و یک عامل فرامتنی جامعۀ ناخانی، کشمکشی درونی ایجاد می‌کنند تا هرتزوک خودش را قانع کند که یک کشتی واقعی را در دریا رودخانه‌ای واقعی به حرکت درآورد و درحالی‌که درون آن مملوء از آدم‌های واقعی است تلاش کند تا آن را از یک کوه واقعی بالا ببرد.

هرتزوک در جایگاه گوینده نریشن در قریب به پایان مستند «مرد گریزلی» دیالوگی را بیان می‌کند که راهگشای ما برای ادامه مسیر و حرکت بسوی کشمکش بعدی است. او می‌گوید: «حضور در حیات وحش بیش از آنکه نگاه به طبیعت وحشی باشد، نگاه باطنی به درون خود ما و طبیعت ماست». پس با عطف به این سخن می‌توان دیالکتیکی معنادار برای جهان فیتزکارالدو متصور شد و لاجرم برای تبیین دقیق این دروئیات به دل طبیعت وحشی زد.

-کشمکش با طبیعت

اساساً هرتزوک همیشه جذب تصویر می‌شود تا داستان. گرایش او عمدتاً مبتنی بر تعریفی از زیبایی‌شناسی است که به امکان‌های سینما در زدودن سوپرکتیویته به نفع ایزکتیویته ناب یاری می‌رساند. با همه این‌ها افا هرتزوک در این اثر مبنای ذهنی‌اش را نیز درگیر ماجرا می‌کند و بنیان‌های دیالکتیکی اثر را قوام می‌بخشد. او در این فیلم تقریباً به همه‌چیز گونه‌ای از شاعرانگی را بخشیده است. او به عواملی که بر انسان‌ها تأثیر می‌گذراند به اندازه خود انسان‌ها اهمیت می‌دهد.

ریل‌ها، سنگ‌ها، رودخان، رودخانه و مه غلیظ همگی به اندازه آدم‌ها و انگیزه‌های متفاوتشان در جریان فیلم حائز اهمیت هستند و گاه حتی مهم‌تر و قدرتمندتر! این را بخوبی در بینش عمیق آن سرخپوستان می‌توان یافت؛ آن لحظه که اظهار می‌کنند که دیگر این کشتی و طبیعت و جریان آب است که قدرت را در دست دارد و قدرت از اراده انسان خارج است. در اینجا فیتزکارالدو در جایگاه پروتاگونیست و طبیعت مقابلش در جایگاه آنتاگونیست پروتا همان دوالیسم انسان و طبیعت نظام شلینگ را سر می‌دهند که در واقع این جدال را به جنگی میان ایزه و سوژه بدل می‌کنند. فیلم در اینجا، با برقراری این‌همانی بین طبیعت و ضمیر شخصیت (که میل به انجام این ماجراجویی بزرگ دارد)، جایگاه آنتاگونیست را ترسیم می‌کند؛ به عبارت دیگر، فیتزکارالدو باید با اراده خویش با خود بمقابله طبیعت مبارزه کند و از همین نقطه است که کشمکش با خود و با طبیعت در یک جایگاه و در مقام جدال با آنتاگونیست قرار می‌گیرد.

سرخپوستان آگاه و دل سپرده به طبیعت از پیش می‌دانند که پیروز نهایی طبیعت است. آن‌ها پس از کمک به جابجایی کشتی و بدون هماهنگی با فیتزکارالدو طناب کشتی را باز کرده و آن را به آب می‌سپارند تا شیطان موجود در این رود خروشان را بخواباند. ما پیش‌تر دیده و فهمیده‌ایم که همکاری سرخپوستان در پیرویه جابجایی غول‌آسای فیلم، به‌علت علاقه و میل شدید آن‌ها به اپرایی کاروسو است که آن را در جایگاه موعود جسم یافته خود یافته‌اند و حال این موعود باید کارش را بکند، که می‌کند. در ادامه شاهد آن هستیم که کشتی واقعاً آب را رام می‌کند و این کشتی در جایگاه شیء فتوتونیک اثر، علاوه بر مقصود شخصیت اصلی به تعبیر رؤیای سرخپوستان نیز بدل می‌شود. هرتزوک داستانش را با شتاب پیش نمی‌برد. او صرفاً بدنبال جلو رفتن پیرنگ نیست، چیزی که برای او اهمیت دارد بازنمایی تطورات ذهنی و کنشی آدم‌ها در هر مرحله از مواجهه‌شان با خشم طبیعت است و بی‌دلیل نیست که در «بار رؤیاهای» هرتزوک شخصاً آب به اعتراف می‌کشاید و می‌گوید: «اینجا سرزمینی است که خدا به هنگام خشم افریده است».

راجر ایبرت در نقدی که بر «فیتزکارالدو» نگاشته بدرستی اشاره می‌کند که: «فیتزکارالدوی ورتر هرتزوک یکی از بزرگترین بینش‌های سینما و یکی از بزرگترین حماقت‌هاست، که هر دو لازم و ملزوم هم بودند». پس زنده‌باد «حماقت» اگر قرار است چنین شاهکاری را نتیجه‌دهد!

واگذاری سهام دولت در سایپا و ایران خودرو به کجارسید؟

هیات واگذاری مقرر کرد که تعیین تکلیف زمان و نحوه عرضه سهام دولت در شرکت های ایران خودرو و سایپا پس از بررسی مجدد در کارگروه تخصصی هیات واگذاری دوباره در جلسات آتی تصمیم گیری شود. مصوبات جلسه چهارصد و سی و سوم هیات واگذاری که دوشنبه ۲۲ اردیبهشت به ریاست سرپرست وقت وزارت اقتصاد تشکیل شده بود، به دستگاه های مربوطه ابلاغ شد.

یکی از تصمیمات این جلسه به موضوع نحوه عرضه سهام دولت در شرکت های سایپا و ایران خودرو بود که مقرر شد پس از بررسی مجدد در کارگروه تخصصی هیات واگذاری در جلسات آتی تصمیم گیری شود. همچنین درباره «برنامه زمان بندی سهام متعلق به صندوق های بازنشستگی کشوری، لشکری و تأمین اجتماعی و شرکت های تابع و وابسته آن ها» مصوبه هیات وزیران، این هیات مقرر کرد که موضوع از دستور کار خارج شود و در صورت اعلام صندوق های مذکور به منظور استفاده از ظرفیت قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی سازمان خصوصی سازی اقدامات مقتضی را به عمل آورد.

برخی از مهم ترین مصوبات این نشست به شرح زیر است:

- استماع گزارش های «نظارت پس از واگذاری» برای تعدادی از شرکت ها و بنگاه های واگذار شده
- برنامه زمان بندی واگذاری سهام صندوق های بازنشستگی کشوری، لشکری و تأمین اجتماعی و شرکت های تابعه آن ها که در جلسه ۲۴ دی ماه ۱۴۰۳ هیات وزیران به تصویب رسیده بود، از دستور کار خارج و مقرر شد در صورت نیاز به اجرای قانون اصل ۴۴ قانون اساسی در خصوص این صندوق ها، سازمان خصوصی سازی اقدامات مقتضی را انجام دهد
- واگذاری چند باشگاه سوارکاری متعلق به وزارت ورزش و جوانان در چند شهر و تعیین قیمت پایه واگذاری این باشگاه ها به بخش خصوصی
- عرضه بخشی از سهام دو شرکت آلومینیوم سازی متعلق به ایمیدرو و تعیین قیمت پایه هر سهم برای واگذاری در بورس
- موافقت با انحلال یک شرکت تولید سازه های دریایی
- فروش ۱۰۰ درصد سهام برخی شرکت های دولتی از جمله کیش ایر، پالایشگاه آبادان و معدن طلای زرشوران و ۱۸ درصد سهام پالایشگاه ستاره خلیج فارس به صورت مزایده و خارج از سازوکار بازار سرمایه

واکسیناسیون ۵ میلیون راس دام علیه بیماری های مشترک انسان و حیوان

«سیدسعید حسینی» معاون بهداشتی و پیشگیری سازمان دامپزشکی کشور-مهمترین راهکار جلوگیری از بیماری های مشترک انسان و دام را واکسیناسیون دانست و گفت: از ابتدای سال تاکنون ۵ میلیون راس دام سبک و سنگین علیه بیماری های مشترک بین انسان و دام واکسینه شدند. سازمان بهداشت جهانی دام یکی از راهکارهای مهم در جلوگیری از انتقال بیماری های مشترک بین انسان و دام را واکسیناسیون و همکاری های بین بخشی دستگاه های مختلف می داند، بنابراین طبق برنامه ریزی هر ساله سازمان دامپزشکی کشور در سال ۱۴۰۳ حدود ۱۶ میلیون راس دام سبک و سنگین علیه بیماری های مشترک بین انسان و حیوان واکسینه شدند و در سه ماهه اول امسال تعداد واکسیناسیون ها بیش از ۵ میلیون راس بوده است.

چهارشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۴ شمارگان ۱۸۴۸

دنیای سوادادار

اقتصاد

داستان جلد

بریکس پلاس، بخت جدید اقتصادهای تحریمی؛

پایان دلار؟

بریکس پلاس و پایان دلار؟

یکی از ستون های اصلی انتقاد بریکس از نظم مالی کنونی، اتکال بیش از حد آن به دلار است. نوسانات سیاسی و اقتصادی ایالات متحده، به راحتی اقتصاد کشورهای دیگر را متأثر می سازد. از این رو، بریکس در تلاش است تا با ایجاد سازوکارهای مستقل مالی، از پرداخت های فرامیزی گرفته تا ذخایر ارزی، نقش دلار را کاهش داده و به سمت یک سیستم چندقطبی و متضائف تر حرکت کند. ایران که سال ها ست قربانی تحریم های مبتنی بر دلار و سیاست های یکجانبه ایالات متحده است، می تواند از این تحول بیشترین بهره را ببرد. اما شرطش این است: اصلاح درونی. نمی توانیم با ساختارهای مالی غیربهره، سیاست های ارزی ناپایدار، و عدم شفافیت در بانکداری و تجارت خارجی، انتظار داشته باشیم که در بازی بریکس نقشی مؤثر بازی کنیم. اگرچه برخی از مقامات ما در محافل رسمی، عضویت در بریکس را فتح الفتوحی دیپلماتیک معرفی می کنند، اما در پشت این نمادگرایی، واقعیت سختی نهفته است. روسیه و چین، با نگاه تکنوکراتیک خود، صراحتاً اعلام کرده اند که کشورهایی مانند ایران باید نظام مالی شان را به روزرسانی کنند: از کنترل نرخ ارز تا اصلاح پرداخت های بین المللی، از تنظیم روابط بانکی تا تعریف سیاست های سرمایه گذاری خارجی. در واقع، بریکس برای ما یک فرصت است، اما نه یک معجزه. بدون اصلاح، بدون شفاف سازی، و بدون جراحی سیاست های پوسیده مالی، عضویت ایران در بریکس پلاس چیزی فراتر از یک عنوان نخواهد بود.

نفت، انرژی و جغرافیای قدرت

یکی از نقاط قوت بریکس پلاس، تمرکز عظیم آن بر منابع انرژی است. کشورهای عضو، سهم بالایی در صادرات نفت، گاز و فرآورده های انرژی دارند. ایران، با

فرازاسدی

نشستن در کنار غول هایی چون چین، هند و روسیه، اتفاقی نیست که در دنیای ژئوپلیتیک و اقتصاد بین الملل هر روز تکرار شود. ایران، با پیوستن به بریکس پلاس در ژانویه ۲۰۲۴، حالا دیگر فقط یک ناظر یا منتقد نظم جهانی نیست؛ عضوی بلوک مهم قدرت های نوظهور شده و رسماً وارد بازی بزرگان اقتصاد جنوب جهانی شده است. اما این عضویت، اگرچه روی کاغذ دستاوردی نمادین و بزرگ است، در عمل نیازمند پوست اندازی در سیاست گذاری اقتصادی، اصلاحات ساختاری و بازنگری در مدل حکمرانی مالی ایران است؛ وگرنه همچنان در حاشیه ای بلوک پر قدرت خواهیم ماند، نه در متن تصمیم سازی های آن.

بریکس؛ یک باشگاه علیه انحصار

بریکس پاسخی ست به یک انحصار قدیمی: اینکه ساختارهای مالی و سیاسی جهانی دهه ها در اختیار غرب صنعتی، به ویژه گروه G۷، بوده و کشورهای در حال توسعه صرفاً تابع تصمیم هایی بوده اند که دیگران برایشان گرفته اند. بریکس اما از همان آغاز با هدف بازتوزیع قدرت در عرصه جهانی، و با پشتوانه تولید، جمعیت و منابع طبیعی عظیم اعضایش شکل گرفت. رشد اقتصادی سریع، سهم بالا در تولید ناخالص جهانی، و تأثیرگذاری روزافزون در بازار انرژی، بریکس را به یک آلترناتیو قابل اعتنا برای نظم جهانی مبتنی بر دلار و سلطه نهادهای مالی غربی بدل کرده است. پیوستن ایران به این بلوک نفتنها به معنای «پذیرفته شدن» در این باشگاه قدرت است، بلکه پیام روشنی دارد: دیگر نمی توان ایران را تنها در چارچوب تحریم و تقابل دید. اقتصاد ایران، با همه کاستی ها، سهمی در آینده شکل دهی به نظام جدید جهانی دارد.

باید به پیاتزا اعتماد کنیم؛ اشتباهات انفرادی گریبان تیم ملی را گرفت

توپ و تور

فراهم کنیم که برنامه اش را اجرا کند. پتانسیل خیلی خوبی داریم. فکر می کنم آقای پیاتزا از این پتانسیل آگاه است و در شرایط مناسب از آن ها استفاده خواهد کرد اما با توجه به اینکه زمان زیادی در ایران نبوده، دو هفته اول لیگ ملتها به نوعی برای شناخت بازیکنان در جریان مسابقات بود.

مری تیم ملی جوانان ایران افزود: آقای پیاتزا لیگ ملتها را به چشم بازی های تدارکاتی برای مسابقات مهمی چون قهرمانی جهان و در آینده المپیک می بیند. برنامه اش حضور و کسب نتیجه خوب در المپیک است.

او با بیان اینکه نتایج تیم ملی در لیگ ملتها نشان می دهد که پیاتزا در بحث روانی بازیکنان خیلی خوب کار کرده است، تأکید کرد: آقای پیاتزا توانسته بازیکنان را بیشتر به سمت کار گروهی و تیمی بیاورد. بازیکنان ما از سیستم انفرادی خارج شده اند، سعی می کنند در اختیار تیم باشند و اهداف سرمربی را در زمین پیاده کنند. این نشان می دهد هم بازیکنان بسیار خوب و با انگیزه ای داریم و هم کادر ما به نوعی برنامه ریزی کرده است که بحث جنگندگی بازیکنان بیشتر شده است و فعل خواستن را صرف می کنند.

این مربی با اشاره به برنامه ایران در هفته سوم لیگ ملتها و رویارویی با فرانسه، لهستان، بلغارستان و چین گفت: هفته سوم، سخت ترین هفته ماست. دو بازی سخت مقابل لهستان و فرانسه داریم اما دور از دسترس نیست چون هر دوتیم تغییر و تحولاتی داشته اند. البته باید ببینیم با چه ترکیبی وارد هفته سوم می شوند. شاید از بازیکنان باتجربه استفاده کنند چون تیم ها در این هفته برای رسیدن به مرحله نهایی برنامه ریزی وسیعی می کنند از بهترین مهره ها و بازیکنان باتجربه استفاده کنند. قطعاً این دو بازی آسان نیست.

سرمربی تیم ملی و الیبال جوانان ایران در مورد عملکرد تیم بزرگسالان در لیگ ملتها بیان کرد: آقای پیاتزا مربی حرفه ای است پس باید به او اعتماد و فضا را به گونه ای فراهم کنیم که برنامه اش را اجرا کند. پتانسیل خیلی خوبی داریم و فکر می کنم آقای پیاتزا از این پتانسیل آگاه است.

تیم ملی و الیبال ایران هفته اول و دوم لیگ ملتها را با چهار برد و چهار شکست پشت سر گذاشت و اکنون با ۱۲ امتیاز در رتبه دهم رقبای قرار دارد. رقبای هفته سوم از هفته آینده آغاز می شود و هشت تیم برتر راهی مرحله نهایی می شوند.

غلامرضا مومنی مقدم در مورد عملکرد ایران در این مسابقات گفت: عملکرد تیم ملی در هفته دوم خوب بود و نشان داد روند رو به رشدی دارد. تیم ایران با ترکیب متفاوتی نسبت به سال های گذشته راهی این مسابقات شده است؛ برخی از بازیکنان سابقه لیگ ملتها را نداشتند اما تفکراتی پشت این جریان است که می خواهد تیم جدیدی را برای سال های آینده داشته باشد.

او ادامه داد: با توجه به اینکه آقای پیاتزا مربی حرفه ای است باید به او اعتماد و فضا را به گونه ای

ادامه حضور باقری در پرسپولیس رسمی شد

چهره نامدار و مربی تیم فوتبال پرسپولیس، قرارداد جدید خود را با باشگاه به امضا رساند. کریم باقری با حضور در باشگاه پرسپولیس و پس از نشست با مدیرعامل سرخپوشان، قرارداد خود با این تیم به مدت یک فصل دیگر تمدید کرد. وحید هاشمیان و کریم باقری علاوه بر همبازی بودن در تیم ملی، در مقطعی در پرسپولیس نیز کنار یکدیگر بازی کردند و کریم باقری بازوبند کاپیتانی را به دست داشت. حضور باقری در روی نیمکت پرسپولیس از جمله نقاط مثبت این تیم در فصول گذشته بوده و تاثیر مستقیمی بر کنترل بازیکنان در شرایط خاص و حساس داشته است.

ورزشی

دنیای سوادار

چهارشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۴ شماره ۱۸۴۸

خارج از گود

فوتبال ایران و جهان در آستانه فصل تازه زیر ذریعین «دنیای هوادار»

از تردید مهدی تا جدایی امپایه

حسن صنعی پور

اتفاقات اخیر ایران که شامل هجوم ناجوانمردانه مستکبران و دفاع جانانه مردمان ایران زمین می‌شود، ناخواسته معادلاتی را در فوتبال ایران رقم زده است که تا حدود زیادی لازمه پیشرفت و تحول این رشته پُرطمطراق در ایران بود. «نگاه ویژه به سرمایه‌های بومی و شناخت کامل از انگیزه و روحیه بازیکنان و مربیان، اولین مورد از این مدعاست». با این حال اندک اندک باید منتظر شروع دوباره، اما متفاوت فوتبال در ایران باشیم و خبرهای ریز و درشت آن را به دقت مورد بررسی قرار بدهیم. از نیمکت‌های دگرگون شده تا جنجال‌های قدیم و جدید و تعدادی از بازیکنان آینده‌داری که بی‌گمان آینده فوتبال ایران را خواهند ساخت، منظر مقرون به حاشیه‌ای است که پرداختن بدان جذاب خواهد بود. البته تحولات و اتفاقات فوتبال عربستان همچون چند فصل اخیر نیز دیدنی و شنیدنی است.

از نقل و انتقالات چه خبر؟

فاصله کمتر از چهار روز باقی مانده به شروع لیگ فوتبال ایران کافی است که تیم‌ها آخرین تلاش‌های خود را برای تکمیل لیست خود کرده و وارد پیش فصل شوند. در همین راستا شنیده شده است؛ سهیل صحرایی منتظر تایید هاشمیان است. با جدایی محمدرضا خالده‌آبادی و تمدید قرارداد حسینی، آبی‌پوشان در صدد جذب حبیب فرعباسی هستند. رضا محمدی، وینگر بیست و سه ساله و گلزن فصل گذشته نیروی زمینی، با تایید سعید دقیقی به پیکان تهران پیوست. رضا اسدی که پیش از این با پیشنهادی از لیگ کویت مواجه بود اکنون پیشنهادی اروپایی به وی شده تا روند مذاکرات را در این زمینه دنبال کند. شایعاتی پیرامون انتقال پویا پورعلی یا علیرضا آرتا به پرسپولیس به گوش می‌رسد. و نهایتاً اردوی تراکتور در استانبول آغاز و تمرینات این تیم تحت نظر اسکوچیچ برگزار خواهد شد.

طارمی قرمزپوش می‌شود

طارمی را باید در حال حاضر برترین فوتبالیست ایران بدانیم. او که به خاطر شرایط اضطراری ایران موفق نشد در مسابقات جام باشگاه‌های جهان همراه اینتر شرکت کند، درخصوص انتقال وی از این باشگاه

اخبار غیررسمی زیادی منتشر شده است؛ در همین راستا روزنامه کوریره دلو اسپورت نوشته است: طارمی به شدت مورد توجه ناتینگهام فارست، فولام و بشیکتاش قرار گرفته و کالچو مرکاتو نیز گزارش داده است که مهاجم ایرانی به زودی در تمرینات پیش فصل حاضر خواهد شد اما این به معنای ادامه همکاری وی با نراتزوری نخواهد بود. از طرفی کالچو مرکاتو در گزارش خود آورده است؛ طارمی سه گل در چهل و سه بازی رسمی به ثمر رساند و نمایش‌هایش نیز چندان متقاعدکننده نبود. باید دید آینده مهاجم اول فوتبال ایران چگونه رقم خواهد خورد؟ آیا او پیراهن قرمز ناتینگهام فارست، فولام یا بشیکتاش را جایگزین پیراهن آبی اینتر خواهد کرد؟

سومین ازبک در راه استقلال

هرچند عملکرد جلال الدین مارشاریپوف به دلایل مختلف از جمله تاکتیک ناقص استقلال، قابل توجه هواداران این تیم نبود، اما این باشگاه همچنان به دنبال جذب بازیکنان ازبک است. در همین زمینه گفته شده است؛ پس از حضور جلال‌الدین مارشاریپوف در جمع آبی‌پوشان تهرانی و نهایی شدن قرارداد با رستم آشورماتوف، مدافع میانی تیم ملی ازبکستان که قرار است به زودی به‌صورت رسمی از او رونمایی شود، حالا نام اودیلبیون خمرایکوف ازبکستانی دیگر نیز حول و حوش باشگاه استقلال به گوش می‌رسد. گفتنی است؛ باشگاه استقلال به‌طور جدی به جذب اودیلبیون خمرایکوف، هافبک دفاعی بیست و نه ساله تیم بنیادکار ازبکستان، علاقه‌مند شده است. هافبکی با تجربه و جنگنده که سابقه‌ی پوشیدن پیراهن تیم ملی ازبکستان را در شصت و پنج بازی بین‌المللی دارد و یکی از مهره‌های کلیدی در ترکیب تیم‌های مختلف باشگاهی در کشورش و حتی امارات بوده است.

چند خبر از نیمکت سرخابی‌ها

اخبار پیرامون سرخابی‌ها همواره مورد توجه دوستداران فوتبال ایران و حتی آسیا بوده است. در همین راستا در خبرها آمده است؛ مارکوس نوپ مربی آلمانی مدنظر وحید هاشمیان برای همراهی‌اش روی نیمکت پرسپولیس، این پیشنهاد را به دلیل مسائل خانوادگی رد کرده است. این مربی آلمانی درخصوص دعوت هاشمیان گفته است: «متأسفانه نتوانستم همسر را قانع کنم و انتقال و پیشنهاد حضور در ایران را نهایی نمایم». از طرفی اعضای هیأت مدیره باشگاه استقلال در جدیدترین مصوبه خود به صورت رسمی تصمیم گرفتند که بازیکنان مورد نیاز خود را با نظر صد درصدی و تایید فنی از سوی سایننتو جذب نمایند و حتی تا زمانی که سرمربی تیم نظر نهایی را اعلام نکرده، هیچ مذاکره‌ای با بازیکنی صورت نپذیرد. این مسئله به صورت کتبی مقرر شده و سایننتو هم از این مسئله مطلع است؛ و اینکه پپه لوسادا مربی بدنساز اسپانیایی به پرسپولیس پیوست. این مربی پیش از این سابقه کار در پرسپولیس را داشته و عملکرد موثری را نیز از خود به جا گذاشته بود.

رونالدو، مسی، عربستان

فوتبال عربستان فصل و به فصل جذاب‌تر و دیدنی‌تر

گوشه‌وکنار

صعود پینگ‌پنگ‌بازان ایران در رنکینگ جهانی

پینگ‌پنگ‌بازان ایران در هفته بیست و هشتم فدراسیون جهانی صعود کردند.

رنکینگ هفته بیست و هشتم فدراسیون جهانی تنیس روی میز اعلام شد و بازیکنان ایران صعود کردند.

نوشاد عالمیان کاپیتان تیم ملی تنیس روی میز ایران با یک پله صعود در مکان ۹۱ دنیا قرار گرفت.

بنیامین فرجی، با یک پله صعود در مکان ۱۳۱ دنیای جای گرفت.

نوید شمس با صعودی ۴ پله‌ای به رده ۱۳۹ دنیا رسید. نیما عالمیان با سه پله صعود، در جایگاه ۱۴۷ دنیا قرار گرفت.

امیرحسین هدایی هم با یک پله صعود در رده ۲۳۹ جهان ایستاد.

تایید صلاحیت ۱۳ کاندیدای ریاست فدراسیون کاراته

اسامی کاندیداهای تایید صلاحیت شده برای حضور در انتخابات ریاست فدراسیون کاراته اعلام شد.

بر اساس اعلام وزارت ورزش و جوانان و پس از طی مراحل قانونی بررسی صلاحیت‌ها، افراد زیر به عنوان کاندیداهای واجد شرایط برای شرکت در انتخابات احراز پست ریاست فدراسیون کاراته اعلام شدند:

۱. بهرام آفاخانی
۲. احمد شقاقی
۳. سیدحسن طباطبایی
۴. احمد مبارکی
۵. سعید نصرالهی
۶. اسماعیل جبله
۷. علیرضا خسروی
۸. مسعود رهنمای بهمیری
۹. محمد سرکوهکی
۱۰. هومان عسگری
۱۱. محمدمهدی عطایی خانقاه
۱۲. علی قاسمی
۱۳. یونس مظلومی

بر اساس برنامه‌ریزی صورت‌گرفته، مجمع انتخاباتی فدراسیون کاراته روز شنبه ۲۸ تیرماه ۱۴۰۴ با حضور اعضای مجمع و در محل آکادمی ملی المپیک برگزار خواهد شد.

تاریخ آغاز لیگ برتر فوتبال ساحلی مشخص شد

تاریخ جدید آغاز رقابت‌های لیگ برتر فوتبال ساحلی هفته اول مرداد خواهد بود.

رقابت‌های لیگ برتر فوتبال ساحلی که قرار بود از تاریخ ۳۱ خرداد برگزار شود به دلیل شرایط پیش آمده به تعویق افتاد.

مهرداد شفیعی راد، مسئول فوتبال ساحلی درباره تاریخ جدید برگزاری این رقابت‌ها گفت: اول مرداد را به عنوان زمان پیش‌بینی شده در نظر داریم اما در هفته آینده تاریخ دقیق مشخص خواهد شد. آغاز لیگ برتر فوتبال ساحلی در هفته اول مرداد خواهد بود.

لیگ برتر فوتبال ساحلی با حضور تیم‌های وحدت مهریز، هدف سمنان، شهرداری بندرعباس، ملوان بندرانزلی، فولاد هرمزگان، شاهین خزر رودسر، مقاومت گلساپوش یزد، پارس جنوبی بوشهر، چادرملو اردکان و آداک نوشهر برگزار خواهد شد.

■ سردبیر: مهدی تیموری

■ صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهرداد تیموری

■ صفحه آرا: امیر بیات

■ مدیر روابط عمومی: مهسا تیموری

■ تحریریه: دکتر مهرداد فرشیدی، مجید سعیدی، اصغر قلندری، محمدرضا کاظمی، سیدرضا فیض آبادی، حسن صانعی پور و سارا نصرتی

■ چاپ: کهن

■ شماره: ۳۴۴۹۹۲۵۵

■ تلفن: ۶

■ واحد: ۲

■ طبقه: ۱

■ پلاک: ۱

■ کوچه: میثم

■ بلوار: جمهوری شمالی

■ کرج: ۱۴۰۴

■ شماره: ۱۸

■ تاریخ: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

■ شماره: ۱۸۴۸

www.donyayehavadar.ir

دنیای هوادار

چهارشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۴

شمارگان ۱۸۴۸

«دنیای هوادار» یاد روح قلم و مرام زنده یادان ناصر احمدپور و عباس عبدالملکی، بزرگان عرصه مطبوعات ورزشی کشور را پاس می دارد

یہ کھرا بیتی گمانہ؟!

در حمله وحشیانه رژیم صهیونیستی به
مدرسه شهرک شهید چمران به شهادت رسید

*This is the voice of the Iranian
people: Allahu Akbar*